

SÈRIE 1

Exercici núm. 1

1b – 2d – 3a – 4b – 5b – 6a – 7c – 8b – 9a – 10d

A/ Anàlisi formal-estructural

1C - 2A - 3C - 4C - 5B

B/ Anàlisi estilística i de context

En aquest apartat, és imprescindible per obtenir l'aprovat que l'estudiant identifiqui la peça com a **obra per a piano sol** i que li adjudiqui un estil i una època **posteriors al romanticisme**, a causa de la concisió del seu discurs i de la seva nuesa expressiva, estranys per complet a la projecció sentimental d'aquell estil característic de la música de bona part del segle XIX. A partir d'aquestes condicions mínimes per a un aprovat, millor nota per als estudiants que han estat capaços d'adscriure aquesta música íntima però, a la vegada, objectiva i distant, en l'àrea **d'una cultura musical francesa** ben delimitada en relació amb el postromanticisme germànic coetani. Millor qualificació encara per als que hagin observat el **ritme tranquil de dansa ternària o de vals lent** que posseeix la peça així com de la **indecisió de les harmonies modals** que conté, argument que hauria d'induir l'estudiant a ubicar aquesta obra dins el moviment de renovació del llenguatge musical **característic de finals del segle XIX i de començaments del XX**.

Exercici núm. 3

1/ Segons l'autora d'aquest article, ¿hauríem de suprimir en l'educació musical infantil i juvenil l'ensenyament d'aquelles cançons les lletres de les quals fossin portadores de valors inequívocament sexistes?

L'autora d'aquest article manté una actitud prudent en relació amb un tema tant controvertit com és aquest en el panorama actual de la pedagogia. És prou evident que les lletres de gran nombre de cançons tradicionals –a banda de moltes de les cançons de grups moderns que canten en estils com el rap, el trap i el reggaeton– **mostren exemples de predomini sexista de l'home envers la dona, però aquest fet no implica que com a pedagogs –sobretot en el cas de les cançons tradicionals– puguem determinar de forma autoritària la seva exclusió en l'ensenyament musical a les aules, perquè aquelles cançons formen part del patrimoni cultural d'un país que, com a tal, ha de ser preservat.** És imprescindible que l'estudiant hagi observat aquest argument fonamental que es defensa en el text. Per millorar nota, subratllar la reflexió d'aquells estudiants que **hagin detectat l'opinió menys explícita de l'autora en defensa de moltes cançons de reggaeton;** o que, posats a triar, **sempre és més important el simple fet de fer cantar una criatura que no pas la preocupació de l'adult per censurar els possibles missatges sexistes de les cançons que ensenya.**

Criteris específics de correcció i qualificació per ser fets públics un cop finalitzades les proves **Anàlisi musical**

2/ ¿Per què, segons l'autora, el ball i la dansa poden ser un bon element de coeducació a l'aula?

El ball pot ser un bon element de coeducació perquè, en **poder intercanviar els rols de nens i de nenes en les danses, ens permet anar erosionant fins a esborrar en ells i elles molts del prejudicis sexistes que dominen les seves relacions interpersonals.**

En la resposta d'aquesta segona pregunta referent al ball, l'estudiant hauria de poder complementar la tesi fonamental (màxima qualificació) que sustenta l'autora en aquest article: **ensenyar cançons i balls tradicionals i populars a l'aula no només és una manera de conservar el patrimoni musical d'un país sinó també una forma d'incentivar en el seu alumnat infantil i adolescent la reflexió i l'actitud crítica envers aquelles manifestacions culturals. L'autora ens fa adonar que és precisament analitzant i "jugant" amb les situacions de desigualtat de gènere que es mostren en cançons i balls apresos a l'aula que el professorat d'educació musical pot contribuir a que cada noia o noi aprengui a construir des de si mateix la seva pròpia identitat sexual.**